

„...az Úr Jézus azon az éjszakán, melyen elárultaték, vette a kenyeret, és hálákat adván megtörte és ezt mondotta: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely ti érettetek megtöretik...” (Pál I. Kor.11:23-24.)

Hálaadó

Harangszó

2001. augusztus 26. AZ ÁCSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG GYÜLEKEZETI LAPJA II. évf. 3. szám

MIT EGYETEK? Lekció: Ézsaiás 30:23
Textus: Máté 6:25 – 26

Nem gond és kétségbeesés nélküli a mai embervilágunk sem itt, sem máshol. Az emberiség olyan, mint egy lázas beteg: félrebeszél! Hemzsegnek szavai, tettei, élete az ellentmondástól. Pl. évekkkel ezelőtt azt kiabálták az újságok és az emberek, még fiatalok is: szomjan halunk! Nincs víz! Most meg annyi volt, hogy szinte belefulladtunk és belepusztultunk egyes országrészeinkben. Ma is kiabálják, pl. Sima Ferenc: Ivóvízhiány fenyegeti Amerikát c. cikkében. Mindig kell valami újság az emberiségnek, amin rágódjon, mint a gumin. Most ez az szólás járja: éhen halunk! Néha-néha egy bozontos tudós kitalál valamit, s azt szajkózzák újságok, emberek – pl. Adelle Davis élelméztudományi szakértő, mert ilyen is van, kitalálta, hogy rövidesen már a m növények sem teremnek meg az amerikai talajban. Azt mondja, hogy még Iowa állam is hasonló lesz a Szaharához! Most jönnek rá, hogy az ásványi nyersanyagok jobbakként, mint a műtrágya, amint már a magyar földműves jó pár száz évvel ezelőtt tudta és alkalmazta. Elv volt otthon: amennyit adsz a földnek, annyit ad.

Egy szó mint száz, Davis elmélete szerint rövidesen nem lesz termő a föld. Itt az éhség, jön az éhség, vigyázatok emberek! A jó Isten pedig mosolyogja ezeket a bölcs tanítókat és így szól: „Vetés és aratás, hideg és meleg, nyár és tél meg nem szűnnek!” (1 Mózes 8:22). Vagy Ézsaiás: „Ad esőt a magra, mellyel a földet beveted; és a kenyér, a föld termése bő és tápláló lesz!”

Ez igaz és nem más!

Maga Jézus Krisztus is a felvett igében azt mondja: „Ne aggodalmaskodjatok, mit egyetek és mit igyatok, avagy nem

több-é az élet, hogynem az eledel? Tekintsetek az égi madarakra, hogy nem vetnek, nem aratnak, sem csűrbe sem takarnak, és a ti mennyei Atyátok eltartja!”

A nagy aggodalmaskodás hozta meg a bolond emberi agy tettét: még az életet, a születést is szabályozni kell, mert túlnépesedés van és nincs hely. Micsoda ellentmondás ez is: holott a földön mennyi üres, megműveletlen terület van még. Csak beszélnek, szajkóznak az emberek, mint betanított papagájok. De tenni az életért, talajért, élelemért, állami egészségügyi szolgáltatásért nem igen akarnak. Irtuk az életet, mert nem lesz mit enni. Azt hiszem, a leghelyesebb úton jár minden emberi újságbeli károgó kiabálás dacára Massachusetts állam törvényhozása, mikor megtiltotta az abortuszt, így érvelvén: „A fogamzás pillanatától minden gyermeket teljes állampolgári jogok illetnek meg!” Igazuk van. Miért kell halálra ítélni azt, aki még meg sem született? Majd halálra ítéli az élet, ha nem lesz életre való. Ezért a gyermekhalandóság. Ez voltaképpen Isten természetes szelektálása.

A bölcsék kétségbeesésére, félrevert harangzúgásként hangzó baljóslatú jóvendöléseire, bölcsesség papirosába csomagolt bolond megállapításaira milyen biztatóan hangzik e kapkodó világban ma is Krisztus szava: „Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk, vagy mit igyunk? Mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van!”

És ez az igaz!

Az új kenyéri úrvacsoraosztás is ezt bizonyítja: Emberek, itt az újkenyér, itt az Isten áldása, a testi és lelki táplálék: vegyétek és egyétek!

Molnár István
lelkipásztor

Imádkozzunk: Kenyerem kezedből kapom, hétfőn, kedden,... minden napon. Ha feledném, mit adsz nékem: Istenem, bocsásd meg vétkem! Ámen.

ISMÉT FELÚJÍTUNK

Alig fejeződött be templomunk felújítása, ismét nagy munka folyik a gyülekezeti teremben és lelkeszi hivatalban. Pótlólagos szigetelés; a padlózat helyett járólapok lerakása, festés mázolás. Talán még más is.

- Hogyan van erre ismét erő, anyagi fedezet? – kérdezem Sebestyén Miklós gondnok urat.

- Mindig fel kell tekinteni bizakodva oda, ahonnan az erő jön: az Úristenre. A segítséget tőle kell kérni. Mi örökösen kérünk – mondja elérzékenyülten -, de ad is a jó Isten mindig. Olvasható a Bibliában: „Kérjétek, és megadatik néktek.”

A gyülekezetben is a gondos családapához hasonlóan keresni kell a tennivalókat. Engem a választóim ezzel bíztak meg, hogy gondnokként a gondok megoldása legyen a feladatom. Persze ehhez kellene az összes presbiter segítségnyújtása, minden gyülekezeti tag segítőkész hozzáállása. Úgy érzem, a gondnoknak mindig egy kicsit több jut a munkálatokból. Nem csüggeszt el, inkább erőt ad. Amíg azzal bírom, a gyülekezet segít, végzem is amennyit bírok.

Ez a munka nem hirtelen elhatározás következménye. Régi tervünk valósul meg, mindkét helyiség állapota méltatlan volt már arra a feladatra, amelyet szolgált.

Volt rá eset a templomi felújítás során is, hogy úgy éreztük, kevés lesz a pénzünk. De hát nem énekeljük-e: „Ne

aggodalmaskodjál, nézz Istenedre fel!” És meglett a fedezet. Tudom, az Úristen velünk van, akkor pedig meglesz, hogy a felújítást ne csak elkezdjük, hanem be is fejezzük. Ő mellénk állítja a gyülekezetet, hogy munkával, adományokkal segítsenek a megoldásban. Így volt ez eddig is, talán lesz még alkalmam elmondani, mi mindenben állt mellénk gondnoki megbízatásom óta. Ő korábban is „Gondviselő, jó Atyánk” volt, hiszen mint most, korábban is érdemeinken felül segített bennünket. Csak azért hivatkozom az utóbbi időre, mert – érthető -, ezt közelebből ismerem.

- Az előzetes tervek szerint mikorra fejeződik be ez a munka?

- Alig egy hete, július közepén kezdtük el. Jó ütemben haladunk. A szakembereken és a gyülekezeti tagok segítségével is múlik. Úgy érzem, Isten segítségével augusztus 20-ra elkészülhetünk.

Beszélgetésünk hosszabb-rövidebb időre meg kellett szakítanunk, mert a járólapokat rakó mester segédmunkása, kisegítője is gondnokunk Sebestyén Miklós volt. Ő készítette elő, adta kézhez a beépítéshez szükséges anyagokat. Az ő áldozatkészsége, tervező-szervező, anyagbeszerző tevékenysége kimagasló mértékű, gondviselői ajándék gyülekezetünknek.

Áldja meg érte az Isten!

Héregi Kálmán
kántor

GYEREKEINK GYÜLEKEZETBEN

ÉLETE

A

Jézus ezt mondja: „Engedjétek és ne akadályozzátok, hogy hozzám jöjjenek a kisgyermek, mert ilyeneké a mennyek országa. (Mt. 19:14)

Az Apostolok cselekedeteiben azt olvassuk, hogy közvetlen szeretetközösségekben éltek az első gyülekezetek. A XXI. századi gyülekezetnek is ugyanez a feladata – az iskolával együtt, és mellett – a gyermekek nevelése, fejlesztése a Biblia útmutatása alapján. Képzési céljaink tehát, a krisztusi hitre nevelés, az egyház iránti elkötelezettségre és az egyház segítésére, szolgálatára nevelés. Az élet egyik legfőbb célja, az ifjúság gondozása, tanítása, nevelése.

Ez mindennél fontosabb, hiszen olyan korban élünk, amikor a gyerekeink előtt rengeteg önző ember példája áll, akik csak saját érdekeiket, előnyeiket használják. Előttük az az értékes ember, aki fogyaszt, vásárol és sok pénzt keres. A szeretet és egymásra figyelés helyett a médiából (tv, rádió, videó) az

erőszak, kegyetlenkedés árad felénk, amelyben nem érték az élet, s minden megvásárolható, még a boldogság is.

Így egyre fontosabb, hogy a gyülekezet helyet engedjen a gyerekeknek, minél több lehetőség legyen a gyerekeknek együtt szüleikkel, nagyszüleikkel stb. átérezni, hogy egy szeretetteljes keresztyén közösségbe tartoznak.

Jézus életével példát állít elénk szeretetből, azzal tanította testvérít összetartozásra, egymással szembeni nyitottságra, elfogadásra, megbocsátásra.

Gyülekezeti életünkben sok lehetőség van ezeknek az élményeknek, érzéseknek az átélésére. Ilyen volt például a kisbéri sportnap, a gyereknap kirándulás az ácsi tóparton, vagy a Balaton parti nyaralás. Isten Szentlelkének a közösségformáló, gyülekeztetreműtő áldása lett láthatóvá ezeken az alkalmakon. Ezért imádkozzunk, hogy gyülekezetünk legyen az a színtér, melyben a keresztségben összekovácsolódott keresztyének átélhetik, hogy a magányosok unokákat, a gyermekek nagyszülőket érezhetnek egymásban a jézusi szeretet melegét megtapasztalva.

Késmárki Ágnes

„ANYASZENTEGYHÁZUNK TELJES JOGÚ TAGJAIVÁ FOGADLAK TITEKET”

Pünkösd vasárnapjának délutánján konfirmáltak a hitoktatásban részesült 7. osztályos tanulók. 24 fő készült fel a jeles alkalomra, s a megelőző presbiteri meghallgatáson már megállapítható volt, hogy a felkészülés-felkészítés megfelelően történt. Ezen az ünnepélyes istentiszteleten szép számban volt jelen a gyülekezet, sokan csatlakoztak az először úrvacsorázókhoz. A Szentlélek kitöltetésének ünnepe ünnep volt azért is az idősebbek számára, mert remélik, hogy a mai fiatalok majd betöltik az idősök elköltöztetésével üressé

váló padokat, tovább viszik őseik hitét, a gyülekezeti életet. A hitvallók közül a Nagytiszteletű úr jelölése alapján megkérdeztem két új egyháztagot.

- Tóth Adrienn: A tanulók közül néhányan igen, mások nem vesznek részt hitoktatásban. Te miért tartod fontosnak a részvételt?

- Én hívő vagyok, saját igényem is volt szüleim véleményével megegyezően, hogy részt vegyek a hitoktatásban. Szívesen járok, számomra fontos. Úgy gondolom, hogy emberi

erőmhöz képest ez az egyik lehetőség, hogy Istennek tetsző dolgot tegyek. Nem csak kérem kell imáimban, hanem többek között ilyen formában is ki kell fejeznem hálámat. Én így tudok Istennek magamból adni, hittel hozzá tartozni. A hitoktatásban pozitív tulajdonságokat sajátíthatunk el, ha megfogadjuk a törvényeket, általa jobb emberek lehetünk.

- Hogyan készülsz az első Úrvacsora vételére?

- Testiekben, lelkiekben egyaránt készülök. Fantasztikusan nagy dolognak tartom, hogy Krisztus testének szent jegyeiben részesülhetek, melyek az üdvösségre vezető útra visznek engem. Szent félelemmel várom.

- Pék Balázs: Jelent-e, ha igen, milyen változást hoz életedbe a konfirmáció?

- Igen, jelent, mert ettől kezdve felelősségem megnő, és teljes joggal a gyülekezethez tartozom. Csecsemőként a keresztszülőm és a szüleim hoztak a templomba, felelősséget vállaltak keresztyén nevelésemért. Most már ez a felelősség

az enyém. Örülök annak, amit a hitoktatásban tanultam, többet megértek abból, hogy Istenhez tartozom.

- Mit jelent neked, hogy részesülhetsz az úrvacsorában?

- Nagyon sokat. Hiszem, hogy Krisztus értem is szenvedett a keresztfán, kereszthalálának szent jegyei a kenyér és a bor. Ha ezek vételére erőmhöz mérten megfelelően készülök, hiszem, hogy közelebb jutok Isten országához.

A 2001-ben konfirmálkozottak névsora: Besenyei Ibolya, Bíró Nikolett, Buborék Károly, Dudás Eszter, Farkas Csaba, Gunázer Csilla, Gyüre Ágnes, Hegedűs Viktória, Héregi András, Jenei István, Keszi Csaba, Keszi Mónika, Kiss Tünde, Kovács Georgina, Nagy Gabriella, Pék Balázs, Szabó Adrienn, Szezhofner László, Szűcs Éva, Szűcs Nikolett, Tarcsai Balázs, Tasi Károly, Tóth Adrienn, Varga Zsófia.

H.K.

HÍREK

A csallóközarányosi és az ácsi református gyülekezet közötti testvérkapcsolat kialakítása már az elmúlt évben megkezdődött az aranyosiak kezdeményezésére. Idén, július 12-én Molnár István nagytiszteletű úr és Sebestyén Miklós főgondnok úr meglátogatta Tanító Péter nagytiszteletű urat, az aranyosi gyülekezet lelkészét. Az ácsi hívek szíves meghívását adták át a lelkész úrnak. A viszont látogatásra augusztus 26-án kerül sor az új kenyér tiszteletére osztott közös úrvacsora alkalmával.

Késmárki Á.

Július 18-án 1 napos gyülekezeti kiránduláson voltunk Sopronban és környékén. Röviden felsorolva megnéztük a nagycenki Széchenyi-kastélyt, a lovardát, a szabadtéri vasúti múzeumot. Sopronban a főtéren található Kecsketemplomot, és a gyönyörű Stornó-házat. Felmentük a Tűztoronyba – nagyon szép volt a kilátás az egész városra. Ezt követően a Lövérékbe értünk a Károly kilátóhoz. A kilátó tetejéről gyönyörködtünk a tájban. Elláttunk a Fertő-tó nagy részéig. Fertőrákoson megnéztük a köfejtőt. A fertői kastély megtekintésére sajnos nem maradt időnk. Jól elfáradva, élményekkel gazdagodva értünk haza este 10 órára.

Bertók Lajosné

Egyházmegyei sportnap

Az idén a kisébri református gyülekezet vállalta magára az egyházmegyei sportnap megrendezését.

Vajs Tibor lelkész és Kardos Bálint fogadott bennünket. Rövid üdvözlő köszöntővel megnyitották a találkozót, melyen fiatalabbjaink kézilabda, asztalitenisz, labdarúgás sportágakban küzdhettek meg az legjobb helyezéért. Mi ácsiak Szézhofner László, Balázs Tibor, Rózsási István, Tasi Károly, Pék Balázs, Balogh István, Nagy Tibor, Farkas Csaba, Barthal Károly, Farkas Ákos, Péntek Zsigmond, Lovas Péter, Nyéki László a legnépszerűbb és legelterjedtebb sportágban a labdarúgásban indultunk. A jó szervezés lehetővé tette, hogy két csoporttal is be lehetett nevezni a kicsik illetve a nagyok kategóriájába.

Molnár István nagytiszteletű és Sebestyén Miklós gondok úr taktikai utasítása és a fegyelmezett magatartás meghozta

gyümölcsét. Tizenhat induló csapat közül a „kicsik” kategóriában megszerezték az első helyezést, a nagyok pedig harmadikok lettek. Nagy volt az öröm, ami természetes. (Számomra felemelő érzés volt, hogy elsőként gratulálhattam) A díjak átadása előtt közösen énekeltük a 471. dicséret első versét.

„ Fel barátim, drága Jézus zászlaja alatt, / Rajta, bátran! megsegít és győzedelmet ad / Bízatok, mert Jézus eljön, ő a fővezér, / Zengje ajkunk: hozzád esdünk győzedelemér!”

A rendezvény fénypontja a díjak átadása volt. Nem is akárcsak, aki ezt vállalta. A legendás „Arany csapat” kapusa Grosics Gyula bácsi, a „fekete párdúc”. Rövid lelkesítő szavai után a díjakat személyesen adta át.

Bátky Miklós esperes úr zárszavával lett vége e jeles napnak. Hálát adunk Urunknak, hogy áldott építő alkalmon lehettünk együtt. Köszönetet mondunk a kisébri gyülekezetnek áldozatos szeretetért.

Ódor Béla

Fonyódliget:Hittantábor (2001. 06. 18-25.)

A Nagytiszteletű úr, Sebestyén gondnok úr, Nyéki Tiborné tanár néni és édesanyám kíséretével június 18-án reggel 4 órakor indultunk a balatoni táborba. A kisebb lányokat tizszobás faházakban, a nagyobbakat és a fiúkat sátrakban szállásolták el. Reggel 8-kor keltünk, 9-kor reggeliztünk. 10-kor áhítaton vettünk részt, utána csoportfoglalkozást tartottak. 13 órakor ebéd, 14-től szabad program, 19-kor vacsora, utána ismét áhítat, majd a lefekvés következett.

Áhítat: témája a tíz parancsolat, énekeltünk, imádkoztunk, majd még játszottunk is.

Csoportfoglalkozás: csoportokat alakítottak ki közülünk, és részletesen megbeszéltük az az napra jutó parancsolatot.

Szabad program: (rossz idő esetén): kézműves foglalkozás, körmöcske, virágkötészet, gipszfestés, hímzés, szövés, téztafűzés, természeti kép készítés, csuhéj és gyékény dolgok készítése, fonás.

(Jó idő esetén): sport, fürdés.

Sajnos csak az utolsó három napon fürödtünk, mert rossz volt az idő. 25-én lelkiekben gazdagodva élményekkel jöttünk haza.

Pozsár Anna 7./b.

Akiket megkereszteltünk:

Tóth Patrik Sándor

Braitgam Alexander

Tóth Bálint

Lajos Hajnalka

Tamás Máté

Gerencsér Gábor István
 Szalóki Borbála
 Bottyán János
 Rigó Lorin
 Szűcs Éva
 Szűcs Alexandra
 Szűcs Ákos Gergő
 Kovács Anna Krisztina
 Kovács Kitti
 Keszi Andrea
 Ónódi Ramóna
 Tóth Szilvia

Házasságot kötöttek:

Szegedi Ferenc – Szakál Ibolya
 Dömötör Zoltán – Fábíán Andrea
 Bokréta József – Szabó Eszter

Akiktől elbúcsúztunk:

Kopócs József	45
Taár Károlyné	
Nagy Mária	75
Szalóki János	69
Molnár Istvánné	
Szőnyi Mária	89
Holbik János	92
Csere Zoltánné	
Pénzes Ilona	81

Kovács József	75
Tóth János	68
Szőnyi Pálné	
Bodó Mária	85
Császár Ferenc	43
Kovács Pálné	
Konzola Erzsébet	89
Tóth Károly	58
Szépvölgyi János	92
Farkas Péter	66
Kalkóczka Gyuláné	
Csere Mária	66
Varga Lőrinc	55
Szőnyi Zsigmond	71
Hegedűs Sándor	57
Tóth László	74
Horváth József	72
Budai András	51
Czuczor Julianna	93
Vörös József	69
Virrasztó Józsefné	
Katona Ilona	67
Hegedűs Eszter	93
Józsa József	62
Zólyom János	93

Az adatok 2000. dec. 16 – 2001. júli. 31-i állapotot tükrözik.

Istené vagyok

Ha forró öröm délszaki szele
 Virággal szórja szívemet tele,
 A lelkem együtt mosolyog Vele.

Hogyha lefogja mennylátó szemem
 Rút tényérrel a gonosz félelem,
 A sötétben is Ő van énvelem.

Ha eloldódik minden földi szál,
 Zengő szívem szent hegyfokokra száll,
 A szépség csúcsán Ő mellettem áll.

Örület-örvény hogyha kavarog,
 Megfulladnak a szárnya tört dalok:
 Örvény mélyén is Vele maradok.

Ha elringatnak lágy angyalkarok,
 Ha száz sátánarc felém vigyorog,
 Ne féltsetek! Én Istené vagyok.

Dömötör Ilona

Előző kettős számunk megjelenését támogatták: Szűcs Béla Albert és a Hartmann Bábolna Packaging Kft.

Kiadja az Ácsi Református Egyházközség Presbitériuma

Gépelte: Kopócs Ildikó

Szerkesztették: Héregi Kálmán és Héregi Péter